

Jimmie Åkesson: Tal på kommunkonferens 2006

Talare

Jimmie Åkesson
Partiledare

Datum

9 december 2006

Plats

Karlskrona

Partikamrater! Det har snart gått tre månader sedan valdagen. Tre oerhört hektiska månader, medialt, organisatoriskt, administrativt och - inte minst – politiskt. Sådana politiska krav som det ställts på oss och vårt parti sedan valet har vi aldrig upplevt tidigare. När vi hade valupptaktsmöte i Stockholm i våras vill jag minnas att jag gjorde mig lite lustig över det faktum att det verkade vara en ny giv inom svenska medier att plötsligt fråga oss vad vi tycker och vad vi vill i politiken. Tidigare så hade våra mediala framträdanden mest handlat om att bemöta olika former av beskyllningar, att förklara påstådda och i många fall konstruerade skandaler, att gå i försvarsställning. Och nu plötsligt började man behandla oss som ett politiskt parti, som fick möjlighet att förklara sin politik. Man började ana en ny situation för partiet och för oss som är företrädare. Och den här nya situationen har naturligtvis stärkts och bekräftats i och med det fantastiska resultat som vi vann i valet för knappt tre månader sedan. Vår verksamhet, och vår vardag i partiet, kommer allt mer att handla om politik, och då i synnerhet kommunpolitik. Det är mycket av den anledningen som vi samlas så här, för att svetsa samman partiets olika delar, partiets förtroendevalda, så att vi från Ystad i söder till Gällivare i norr ska föra samma Sverigevänliga politik. Det är naturligtvis något som är helt avgörande för hur vi kommer att uppfattas av väljarna när det är dags för val nästa gång. För då kommer medias granskningar igen, och det kommer inte att vara några snälla granskningar. Tvärtom, man kommer att leta upp alla fel, problem och brister och lyfta fram dem med de allra fetaste rubriker som ryms i en tidning. Och det måste vi ha ett svar på. Vi måste agera på ett sådant sätt att vi minimerar träffytan, att vi gör det så svårt som det bara är möjligt för våra belackare att skriva dessa svartmålande reportage. Och vi måste agera så över hela landet. Från Ystad i söder, till Gällivare i norr. Och då ska vi ha klart för oss att det inte alltid är så lätt att vara sverigedemokratisk kommunpolitiker. Vi har en Sverigevänlig utgångspunkt för vår politik, där vi sätter hela nationens intresse i främsta rummet. Vi har inga lojaliteter hos några särintressen, vi står över särintressena. Vi har hela Sveriges väl för våra ögon, och det är en inte alldeles okomplicerad hållning för en

kommunpolitiker. För samtidigt är det ju så, att en kommun ska hävda sina särintressen gentemot andra kommuner, gentemot landsting och regioner, gentemot olika intresseorganisationer och inte minst gentemot staten. Och då är det inte alltid så lätt att välja vilket ben man ska stå på. Vi har ett ganska färskt exempel, från Oskarshamn där vår fullmäktige-grupp - till mångas förvåning, även min faktiskt - röstade för ett avtal med Integrationsverket om mottagande av flyktingar. Det är nämligen så, att om kommunen sluter ett sådant avtal så får man viss ersättning från staten för de flyktingar som flyttar till eller placeras i kommunen. Men om man inte sluter något avtal så placeras de där i alla fall men kommunen blir utan pengar. Där har vi en typisk sådan situation där vi hamnar på två stolar. Där valet står mellan att tjäna det högre syftet, som är att få stopp på den vansinniga invandringspolitiken, och att ta ansvar för att man får en kommunal budget i balans. Nu rör ju det här partiets kärnfråga och jag är övertygad om att vi i nittionio fall av hundra kommer att dra samma slutsats om hur vi ska ställa oss. Men det finns ju andra frågor, där det kanske inte är lika självklart vilken hållning vi ska ha, där det riskerar att bli väldigt spretigt. Jag tar inte upp det här exemplet för att hacka på vår Oskarshamnsavdelning - de hade förstås sina skäl till att agera som de gjorde - utan jag tar upp det för att illustrera ett problem. Ett problem som kommer att bli allt mer påtagligt ju längre in i mandatperioden vi kommer och ju varmare i kläderna vi blir. Ett problem som vi bara kan lösa genom att i ett sådant här forum gemensamt komma fram till hur vi ska förhålla oss i olika, övergripande såväl som konkreta kommunpolitiska frågor. Och det är min förhoppning att vi inom en snar framtid, kanske redan till nästa år, kan höja Kommunkonferensens status till att bli ett beslutande kommunpolitiskt, nationellt organ inom partiet. Att vi här, på Kommunkonferensen, diskuterar, debatterar, beslutar kring viktiga kommunpolitiska frågor och att de beslut vi gemensamt kommer fram till också följs av våra kommunpolitiker runt om i landet. Vi kan naturligtvis inte ta upp allt här. Vi kan inte ta upp cykelställsfrågor eller kommunspezifika frågor i ett sådant här organ. Det finns ingen mening med det. Men vi kan ta upp stora, viktiga frågor. Sådant som har betydelse, inte bara för den enskilda kommunen utan för hela landet. Vi kan ta upp vår syn på utförsäljning av allmännyttan. Vi kan ta upp vår syn på friskolor. Vi kan ta upp förslag om åtgärder för brottsförebyggande arbete på kommunnivå och så vidare. Det finns hur många frågor som helst som vi kommer att ställas inför ute i de olika kommunfullmäktigeförsamlingarna, och vi som företräder partiet där är naturligtvis betjänta av att ha ett sådant här forum i ryggen, av att veta att vi bedriver en politik som är i linje med hela partiets hållning. Det här blir särskilt

viktigt i de kommuner där vi har vågmästarställning och har möjlighet att avgöra viktiga politiska ärenden. Det finns många inom etablissemang som skulle skratta gott, glädja sig något oerhört åt att kunna visa upp ett splittrat och förvirrat parti inför nästa val. Och det ska vi inte bjuda dem på. Det är ju så, att kommunpolitiken är idag vårt främsta och egentligen enda skyltfönster mot väljarna, och det innebär att vi som samlats här idag, plus alla de som inte haft möjlighet att närvara, har ett mycket stort ansvar att förvalta det förtroende som väljarna gett oss. Vi måste helt enkelt lyckas, och vi kommer också att lyckas med det. Det är min fasta övertygelse. Men, vi kommer inte att lyckas utan ansträngning. Det är också så att hur vi väljer att agera i kommunpolitiken, vilka ansträngningar vi gör, påverkar partiets utveckling. Vårt agerande i kommunerna runt om i landet under den här mandatperioden bestämmer ambitionsnivån inför nästa val. Jag har tidigare uttalat mig om det, att nu missade vi riksdagen med 50 000 röster. Det var inte enligt planen. Förvisso gick det bättre i kommunvalen än vad vi kanske hade kalkylerat med och det ska vi förstås glädjas åt. Men riksdagsvalet gick inte enligt planen. Och varför det blev så får våra valanalyser visa framåt våren, men en sak är säker: Hade vi fått samma röster i riksdagsvalet som vi fick kommunalt så hade vi sannolikt också nått hela vägen. Men nu gjorde vi inte det, och det betyder att vi förlorar ytterligare fyra år i vår strävan efter att rädda det här landet. Fyra år till i lingserien. Och då duger det inte att säga att i nästa val, då kommer vi in. Det duger inte, för det räcker inte. Vi måste ha en mycket högre ambitionsnivå, vi måste i nästa val sträva inte bara efter att komma in i riksdagen, utan också efter att göra det med besked. Sträva efter att bli ett av de största partierna med ett reellt inflytande över politiken. Där måste vi sätta vår ambitionsnivå. Vi ser ju att det går. Det är i ganska många kommuner numera som vi är ett av de största partierna. Tredje, fjärde störst. Landskrona, med över 20 procent av rösterna. Det går att nå dit över hela landet. Om vi vill och vågar. Jag ser den här helgen som ett första och avgörande steg mot den här nya och högre ambitionsnivån. Och jag hoppas att det är en ambitionsnivå som ni alla delar med mig och som alla andra i partiet delar med oss. Det här är en viktig helg. Partikamrater, jag vill hälsa er alla hjärtligt välkomna till denna partiets första, mycket viktiga, årliga kommunkonferens, som jag härmed förklarar för öppnad.

Taggar

2000-tal, 2006, Man, Politiska tal, Sverigedemokraterna

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/jimmie-akesson-tal-pa-kommunkonferens-2006>